

VIA University College

VIA University College

Gør en forskel

Kristoffer – en ung anbragt uden for hjemmet **Socialrådgiver**

KRISTOFFER - EN UNG ANBRAGT UDEN FOR HJEMMET SOCIALRÅDGIVER

Casebeskrivelse

KRISTOFFER - EN UNG ANBRAGT UDEN FOR HJEMMET

Resumé af case

Casen handler om Kristoffer, som begynder i 10. klasse, og som efter noget tid stopper i dette skoleforløb, da han virker uinteresset i skolen og udviser en hidsig adfærd. Kristoffer bor på et opholdssted og er således anbragt uden for hjemmet, da hans adfærd i familien er problematisk og er svær at håndtere for forældrene. Kristoffer har desuden problemer med stofmisbrug.

Beskrivelse af case

Kristoffer starter i 10. klasse

Kristoffer begynder i et 10. klassecenter i sommeren 2018. Han begyndte et par uger efter de andre, fordi han først havde været på efterskole. Efterskolen var ikke noget for ham, og han bor nu på et opholdssted i den by, hvor han går i 10. klasse.

Klasselæreren oplever, at Kristoffer ikke virker fagligt eller socialt interesseret. Han kiggede nærmest væk, da de viste ham kalenderen for 10. klasse med projekter, brobygning og studietur. Han virkede lidt interesseret i de to "klassementorer" – elever som hjælpe nye elever med det praktiske og støtter de nye elever i forholdet til at danne relationer med andre i klassen.

Efter Kristoffers deltagelse i et par ugers undervisning begynder klassens lærere at karakterisere ham som uengageret i det faglige arbejde, men med et fagligt potentiale.

Kristoffer får hidsighedsanfald

Det viser sig, at Kristoffer får hidsighedsanfald. Nogle af klassekammeraterne i 10. klasse fortæller det til klasselæreren: "Han er helt sikkert ligeglad med, om skolen ved det eller ej. Han er ligeglad med alt, og man

ved aldrig, hvornår han bliver hidsig," siger klasselæreren.

En dag sidder de en flok omkring et bord i frikvarteret. Tre piger sidder med deres telefoner og fniser over noget og kigger over mod Kristoffer. Han spørger, hvad de griner af – og de svarer: "Ikke noget". Pigerne bliver ved med at sidde og grine, mens de af og til kigger over mod Kristoffer. Kristoffer springer op og tager den ene piges telefon og kyler den hen over gulvet, så den går i stykker. Derefter sparker han til bordet, så det vælter, hvorefter han hurtigt går sin vej. Kristoffer bliver vist bort fra skolen. Skolen meddeler kommunens skoleforvaltning, at de ikke længere kan have Kristoffer som elev, og da 10. klasse er et frivilligt tilbud, accepterer kommunen skolens afgørelse. Opholdsstedet, hvor Kristoffer bor, retter henvendelse til Kristoffers sagsbehandler og efterlyser en opfølgning på, hvad der skal ske med Kristoffer fremmedrettet.

Socialrådgiveren, som er Kristoffers sagsbehandler, har netop overtaget sagen og har aldrig mødt Kristoffer.

Kontaktpædagogen på opholdsstedet fortæller i henvendelsen, at Kristoffer har et stofmisbrug og konstant er i ubalance: "Der skal ingenting til, så raserer han sit værelse, og det betyder, at han ødelægger sin seng, skabene og alt på værelset." Pædagogen fortæller også, at han og kollegerne ikke tør blande sig, når Kristoffer raserer sit værelse. Når værelset er raseret, går Kristoffer ud ad døren fra værelset, som om ingenting er hændt. "Det er sgu det mest uhyggelige," siger pædagogen og tilføjer, at han og kollegerne er begyndt at tale om, at Kristoffers adfærd virker uforståelig.

Socialrådgiverens oplysninger i sagen

I sagen kan socialrådgiveren læse om Kristoffers baggrund:

Kristoffer kommer fra en familie med far, mor og lillesøster. Begge forældrene er i arbejde. Faren har haft et job, hvor han har rejst rundt i verden. Moren arbejder i butik. Livet i familien begynder at gå mere og mere galt, da Kristoffer nærmer sig puberteten. Han får voldsomme raserianfald og retter sig ikke efter beskeder fra moren. Han lægger sig tit til at sove i sin seng midt på dagen op til flere timer.

KRISTOFFER - EN UNG ANBRAGT UDEN FOR HJEMMET SOCIALRÅDGIVER

Da han er 14 år, tager han familiens bil og kører af sted i den sammen med en kammerat. De er væk i fem dage. Da politiet finder Kristoffer og hans kammerat – en fyr på 19 år – er de begge meget påvirkede af stoffer. Kristoffers far stopper sit rejsejob og får nyt arbejde for at være mere hjemme i familien. Kristoffer begynder at tage stoffer jævnlige. Han begynder at ryge hash og tager af og til også flere hårde stoffer.

Efter episoden med bilen og en episode, hvor han slår både sin mor og sin 9-årige lillesøster, fjernes han fra hjemmet. Han har skiftet anbringelsessted fire gange på to år. Først var han i en akut plejefamilie, så kom han på efterskole, siden på et opholdssted og derfra på det nuværende opholdssted, hvis målgruppe er unge med sociale og adfærdsproblemer samt stofmisbrug.

Kristoffer har ikke gået regelmæssigt i skole siden 8. klasse, men har fået undervisning på opholdsstederne, hvor han har boet. De betragter ham som normalt begavet. Han har været sendt i praktik for afklaring af, om han skulle være håndværker. Han havde deltaget meget overfladisk i praktikken. Til UU-vejlederen har han sagt, at han vil i militæret, når han bliver 18.

Kristoffers perspektiv

I et notat fra en samtale mellem Kristoffer og en tidligere sagsbehandler kan socialrådgiveren læse, hvordan Kristoffer fortæller om bl.a. sin familie, sine venner og sin skolegang:

Kristoffer fortæller, at han gennem flere år har været "pissetræt" af sine forældre og sin søster. Han betegner sin mor som naiv og mindre begavet. Hans far har rejst meget, så ham har han ikke rigtig noget indtryk af.

Kristoffer fortæller, at han altid har været optaget af at krydse grænser for at mærke, hvordan det er, og fortæller hvordan han meget bevidst opsøgte "ballademagerne" i skolen. Ikke fordi han som sådan så op til dem, men fordi det var vildt spændende, det de foretog sig: *"Da politiet direkte advarede mig om selskabet, så var jeg slet ikke i tvivl om, at de drenge var vejen frem. Sammen med dem begynder jeg at ryge hash. Det gælder om at have overblikket, ellers tager de røven på en. Man skal ikke tro, at de er flinke*

eller rare ved en – de er mere fjender end venner, men spillet mellem dem er interessant," forklarer Kristoffer.

Kristoffer siger, at han egentlig ikke kan forstå, at pædagoger, socialrådgivere, lærere og politi forsøger at rende ham i røven hele tiden. Han er fuldt ud klar over deres hensigt med at gøre det, men han vil være i fred. Han forklarer også, at han faktisk ikke kan forstå, hvorfor han ikke bare kan få lov at være i fred. Han fortæller om, hvor lykkelige pædagogerne ser ud i ansigtet, når han sidder og taler dem efter munden på opholdsstedet. Han fortæller, at det virker som om, de ligefrem tror på det, han siger. *"Man skal bare tale dem efter munden, så slutter alle møder meget hurtigt med en såkaldt 'aftale'".* De såkaldte "aftaler" drømmer Kristoffer ikke om at overholde, hvis det ikke passer ham, fortæller han. I forhold til vold siger han: *"Hvis folk ikke kan finde ud af at blande sig uden om, så tæsker jeg dem."* Kristoffer siger, at han egentlig synes, at systemet er snærende for ham. Han fortæller: *"Pædagogerne render efter mig konstant og diagnosticerer mig sikkert også, når de holder møder,"* og tilføjer at han bare går, hvis han ikke gider være på opholdsstedet mere.

Casen er inspireret af nubu.dk.

Casens faglige områder

Udsatte børn og unge og deres familier.